

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. november 29. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos személy hivatali eljárása során hivatali kötelessége megszegésével elkövetett bűnpártolás büntette miatt ... I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. március 1. napján kihirdetett Kb.II.32/2015/23. számú ítéletét megváltoztatja.

... II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre, a szabadságvesztés büntetés próbaidejének tartamát 3 (három) évre súlyosítja.

... III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) év börtönbüntetésre, a szabadságvesztés büntetés próbaidejének tartamát 4 (négy) évre súlyosítja.

... I. r., ... II. r. és ... III. r. vádlottak előzetes mentesítésére vonatkozó ítéleti rendelkezést, továbbá ... I. r. és ... II. r. vádlottakkal szemben alkalmazott katonai büntetésre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... I. r., ... II. r. és ... III. r. vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy ... I. r. vádlott anyja neve helyesen ...

... I. r. vádlott köteles a másodfokú eljárásban felmerült 10.880,- (tízezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. március 1. napján kihirdetett Kb.II.32/2015/23. számú ítéletével ... I. rendű, ... II. rendű és ... III. rendű vádlottakat bűnösnek mondta ki 1-1 rendbeli a Btk. 282. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, de a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő hivatalos személy hivatali eljárása során hivatali kötelessége megszegésével elkövetett bűnpártolás büntetében. Ezért ... I. rendű vádlottat 8 hónapi szabadságvesztésre és 2 évre az őrmesteri rendfokozatba történő visszavetésre, ... II. rendű, valamint ... III. rendű vádlottakat 1-1 évi szabadságvesztésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását valamennyi vádlott

vonatkozásában 2-2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére rendelkezett annak végrehajtási fokozatáról és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A vádlottakat előzetes mentesítésben részesítette. Rendelkezett a bűnjelekről, továbbá a vádlottakat kötelezte a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítélettel szemben a jogorvoslati nyilatkozat megtételére mindhárom vádlott vonatkozásában három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőben valamennyi vádlott terhére, súlyosabb büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott joghátrány enyhe és nem tükrözi megfelelően az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát, nem igazodik az elkövetők bűnösségének fokához, személyük társadalomra veszélyességéhez, és ezáltal a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott büntetési célok elérésére nem alkalmas. Álláspontja szerint súlyosító körülményként kell értékelni a vádlottak vonatkozásában a hasonló bűncselekmények jelentős elszaporodottságát, az elkövetés több fordulatában megnyilvánuló kitartó szándékot, a társas elkövetési módot, illetve a vádlottak által konkrétan megvalósított bűncselekmények- melyeket nyílt utcán, egyenruhát viselve, nagyszámú állampolgár jelenlétében követtek el - tárgyi súlyát. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 372. § (1) bekezdése alapján azt elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy ... I. rendű vádlottal szemben is lefokozás katonai büntetést szabjon ki, továbbá mindhárom vádlottat a középértékű elérés tartamú - próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélje.

Az elsőfokú tárgyaláson a II. és III. rendű vádlottak és védőik ugyancsak három napi gondolkodási időt tartottak fenn jogorvoslati nyilatkozatuk bejelentésére, míg az I. rendű vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették. A II. r. vádlott és védője, valamint a III. r. vádlott nem jelentettek be jogorvoslatot. A III. rendű vádlott védője a törvényes határidőn belül elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést. Utóbb előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyi bizonyítékok körében a tényállás megállapítása során egy helytelenül működő, nem hitelesített, rossz dátumokat kijelző szondát vett figyelembe, továbbá az ítélete meghozatalának alapjául szolgáló 1,63 mg/l érték után keletkezett két negatív szondaeredményt érdemben nem vizsgálta. Hivatkozott arra is, hogy ítélete indokolásában a két negatív szondaeredményt helytelen következtetésként, azt alátámasztó adatok nélkül „a helyszínen intézkedő személyek közül valakinek” tudta be. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg ítéletében azt, hogy a III. rendű vádlott az I. és II. rendű vádlott által készített hamis jelentés elkészítésében teljes körűen, mind formai, mind tartalmi vonatkozásban utasítást adott vagy segédkezett. Érvelése szerint az I. és II. rendű vádlottak vallomásai alapján nem állapítható meg, hogy III. rendű vádlott utasítást adott volna részükre, kizárólag a „kisjelentés” vonatkozásában adott számukra általánosságban, a forma tekintetében, kérésüknek megfelelően iránymutatást. Megjegyezte, hogy az ügyészség vádiratában helytelenül került feltüntetésre, hogy a vádlottak a szondáztatást Drager alkoholtest 7110 hitelesített légalkohol mérő készülékkel végezték, mivel helyesen Drager 6810 kalibrált alkoholtesztet alkalmaztak, amely kétséget kizáró bizonyítékként egyértelműen nem értékelhető. A személyi bizonyítékok körében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a kívülálló tanúk vallomásait, mint az ítélet tényállásának megalapozása körében a legfontosabb bizonyítékokat nevezte meg, azonban mérlegelési jogkörében eljárva kizárólag csak a III. rendű vádlottat terhelő kijelentéseket értékelte. Utalt arra, hogy I. rendű vádlott „beismerő” vallomása hemzseg az ellentmondásoktól, így a tényállás megállapítása körében nem kaphat hitelt. Ebből következően véleménye szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének nem tett eleget maradéktalanul, releváns bizonyítékokat hagyott figyelmen kívül, továbbá a megvizsgált bizonyítékokat helytelenül értékelte, ennek alapján megalapozatlan ítéletet

hozott. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és ... III. rendű vádlottat elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában mentse fel. Másodlagos indítványában kérte, hogy a fellebbviteli bíróság nyomatékossabban értékelje a III. rendű vádlott javára 13 és fél éves pályafutását, melyben fenytve nem volt, ellenben három alkalommal léptették elő soron kívül és számos dicséretben részesült, az állomány mai napig panaszmentes, megbecsült tagja. Enyhítő körülményként kérte értékelni továbbá a III. rendű vádlottnak fel nem róható jelentős időmúlást. Mindezek alapján a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását és a vádlott előzetes mentesítésben részesítését, valamint a lefokozás mellőzését indítványozta. Ez utóbbi körben hivatkozott a Legf.Bír.Eln.Tan.Kat. Törv. 193/1981. számú határozatában adott iránymutatásra, mely szerint a lefokozás alkalmazásánál fokozottan kell vizsgálni a büntetés céljainak érvényesülését és nem hagyható figyelmen kívül az elkövetett cselekmény tárgyi súlya, jellege, a szolgálati rendre és fegyelemre, valamint a rendfokozat tekintélyére gyakorolt hatása. Ugyanakkor tekintettel kell lenni a katona egész addigi pályafutására. Előterjesztette továbbá azon kérelmét, hogy a másodfokú bíróság a ... Járásbíróság előtt B.3.../2016. számon ... ellen ittas járművezetés vétsége miatt indult alapügy jogerős befejezéséig napolja el a döntéshozatalt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.313/2017/1. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottakkal szemben kiszabott börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés mértékét emelje fel, ... I.r. vádlottat a Btk. 137. § (1) és 2) bekezdése alapján fokozza le, a vádlottak előzetes mentesítésben részesítését mellőzze, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárása során ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és összességükben értékelve mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg a tényállást, amely felülbírálatra alkalmas. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett, a rögzített tényállás alapján pedig okszerűen következtetett a vádlottak elkövetéskori tudattartalmára, ezen keresztül bűnösségükre és törvényesen minősítette a cselekményüket.

A másodfokú nyilvános ülésen az I. rendű vádlott védője perbeszédében az ügyészi indítványra reagálva arra hivatkozott, hogy a lefokozás katonai büntetés kiszabása okafogyottá vált, tekintettel arra, hogy a vádlott szolgálati jogviszonya időközben lemondás folytán megszűnt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott. Indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a beismert vallomás mellett értékelje a vádlott javára az ítéletben felsoroltakon túl a további időmúlást és azt a tényt, hogy utasításra cselekedett. Ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A II.r. és III.r. vádlott védője perbeszédében fenntartotta a III. rendű vádlott vonatkozásában előterjesztett fellebbezése irányát és az írásbeli indokolásában előadottakat. Utalt arra, hogy a figyelmeztetés nem számít fenytésnek, így kérte enyhítő körülményként értékelni, hogy a III. rendű vádlott fenytésben nem részesült, miképpen a további időmúlást is. II. rendű vádlott vonatkozásában - javára előterjesztett fellebbezés hiányában - az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán az ítélet helybenhagyását, míg III.r. vádlott elsődlegesen felmentését, másodlagosan előzetes mentesítését kérte.

A bejelentett ellentétes irányú fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján

teljes terjedelemben felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be. 278. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor több mint nyolc hónappal az ügy érkezése után intézkedett annak kitűzésére. Megállapítható azonban, hogy ez az eljárási szabálysértés az eljárás lefolytatására nem volt lényeges hatással.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. Az I. r. vádlott bűnösségre is kiterjedő, részbeni beismerő vallomást tett, a II.r. és III.r. vádlottak tagadták a bűncselekmény elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak védekezésével szemben a tényállást részben az I.r. vádlott bűnösségére is kiterjedő, illetve ténybeli beismerésre, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásaira, továbbá a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokra, elsősorban az orvosszakértői véleményre és a parancsnoki kivizsgálás anyagára alapította. A törvényszék katonai tanácsa ítélete 11. oldalának második bekezdésétől a 15. oldalának közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését, előadását fogadta el a tényállás alapjául.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a beszerzett személyi állományparancsra figyelemmel az ítéleti tényállás személyi részét kiegészíti azzal, hogy: „...szolgálati viszonya lemondással 2017. április 30. napján megszűnt.” E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A tényállást érintő III.r. vádlott felmentésére irányuló védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú eljárásban a III. r. vádlott védője új bizonyítékokra, illetve új tényre nem hivatkozott, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást. Ezért a III.r. vádlott védője által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására, és ezen keresztül a III.r. vádlott felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. A Btk.282. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző bűnpártolást az követi el, aki anélkül, hogy a bűncselekmény elkövetőjével az elkövetés előtt megegyezett volna, a büntetőeljárás sikerét megghiúsítani törekszik. A (3) bekezdés d) pontja értelmében súlyosabban minősül a cselekmény, ha a bűnpártolást hivatalos személy hivatali eljárása során, hivatali kötelessége megszegésével követi el. A vádlottak szolgálatot teljesítő rendőrként hivatalos személyeknek minősülnek, akik az irányadó tényállásban rögzített azon magatartásukkal, hogy intézkedésük során ... ittas járművezetésének tényéről tudomást szereztek, s anélkül, hogy vele előzetesen megegyeztek volna, a büntetőeljárás sikerének megghiúsítása érdekében a helyszínen lévő tanúkat félrevezették, az ittas elkövető cselekményét jelentéseikben valótlanul csupán anyagi káros balesetnek tűntették fel, megvalósították az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

A büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés részben alapos, az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontjával, hogy végrehajtásban hosszabb próbaidőre felfüggesztett és hosszabb tartamú szabadságvesztés szolgálja megfelelően a büntetési célokat a II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítéletében nem kellő súllyal vette figyelembe a büntetés kiszabása során az általa ítéletében felsorolt súlyosító körülményeket, ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre, a szabadságvesztés büntetés próbaidejének tartamát 3 (három) évre, a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) év börtönbüntetésre, a szabadságvesztés büntetés próbaidejének tartamát 4 (négy) évre súlyosította. A vádlottak előzetes mentesítésére vonatkozó ítéleti rendelkezést - mivel arra a vádlottak nem méltóak -, továbbá az I. r. és II. r. vádlottakkal szemben alkalmazott katonai büntetésre vonatkozó rendelkezést - miután a vádlottak szolgálati viszonya lemondással szűnt meg - mellőzte. A III. r. vádlott tekintetében a lefokozás törvényszerű jogkövetkezmény a cselekmény tárgyi súlyára és jellegére figyelemmel, ezért III.r. vádlott a terhére rótt bűncselekmény miatt nem méltó rendfokozat viselésére. Ezért a lefokozás nem mellőzhető. Minderre figyelemmel a III. r. vádlott védőjének pénzbüntetés kiszabására irányuló indítványa nem foghatott helyt.

A fellebbviteli bíróság az I.r. vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárás során vonatkozásában felmerült bűnügyi költség viselésére.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta azzal, hogy helyesbítette az I.r. vádlott anyja nevét.

Budapest, 2017. november 29.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I. r., ... II. r. és ... III. r. vádlott tekintetében jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2017. november 29.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Karácsonyi Gabriella
tisztviselő